

ייצוא בקר לאיראן באוגוסט 1965

שנוכחנו לדעת שאפשר לעשות זאת ללא חשש שמא ייפגעו פרות מאיזורים דרומיים שלנו, בהגיען לאיראן.

גילן הממוצע של העגלות שנשלחו הפעם יהיה כ־24 חודש בעת המלטתן. יחד עם זאת עלינו לציין שגילן הנמוך יותר של העגלות לא השפיע על משקלן שנע סביב 500 ק"ג בממוצע. העגלות נשלחו ל־5 קונים, מהם 3, המחזיקים בקר שלנו משכבר והיו מעוניינים בהגדלת העדר, ושניים אחרים — קונים חדשים.

האחד שקנה 60 ראש, בעל חוות בקר, ביקר בזמנו בארץ, התרשם לטובה מבקרנו, ניהל עמנו משא ומתן וקנה לבסוף בקר הולנדי. אכ"זבתו הרבה מבקר הולנדי זה, לאחר ניסיון של כשנתיים, הביאו להזמין אצלנו 120 ראש שמהם קיבל הפעם 60 ראש באוגוסט ואת הנותר, שוב 60 ראש, יקבל בנובמבר 1965.

קונה שני (חדש) היא תחנת הנסיונות הממ"שלתית בהיידראבד. זוהי התחנה המודרנית והמפותחת ביותר, בענפי בעלי־חיים בעיקר, בכל איראן, ויש חשיבות רבה לעובדה שהצלחנו להחדיר בקר ישראלי למקום זה, אליו באים אנשים רבים ללמוד ולהתעניין בהישגיה. תחנה זו קנתה 30 ראש, וגם זאת לאחר משא ומתן של שנים, כשמנהלי התחנה רצו לקבל מאיתנו בקר חיים כפי שנהגו לגביהם ארצות אחרות. אנו מקווים שגם בתחנה זו, כבחוות הפרטיות יוכיח בקרנו את עליונותו על בקר מארצות אחרות.

הביקוש לבקרנו באיראן הוא רב לעומת ההיצע הבלתי מספיק שלנו, אף כשנשלחו השנה כ־500 ראש. שוק החלב באותה ארץ מתפתח ועקב זה גדלה הדרישה לבקר; יש להניח שמגמה זו תתמיד במשך שנים.

לאור הריבוי המזורז בעדרים בארץ, מן הראוי לתת את הדעת על מקורות הכנסה נוספים מעדר החלב, ונראה הדבר שענף הייצוא, אם נתמיד בו ונפתחו לממדים רציניים, עתיד להיות מקור הכנסה נוסף למשק הבקר שלנו.

(המשך בעמ' 4)

בתחילת אוגוסט יצאו לאיראן בדרך האויר 236 עגלות הרות ו־4 עגלים לרבייה. המשלוח, שהיה הגדול ביותר מכל המשלוחים עד עתה, אורגן ובוצע בצורה מניחה את הדעת וללא תקלות.

כאשר ניגשנו לביצוע משלוח זה, נתעוררו ספקות רבים בלב חברינו: האם נצליח לאסוף 240 ראש? מה תהיה השפעת הביקוש המוגבר על טיבו של הבקר? הופיעו בעיות אירגון, הובלה, חזוקה בהסגר וכן בעיות רבות פחות חמורות. לשמחתנו בוצע המשלוח בהצלחה, והעיקר — היקפו הגדול לא פגע כל עיקר ברמת הבקר; וגם הפעם, כבפעמים הקודמות, נשלח בקר ברמה מניחה את הדעת, וכל החברים שביקרו בתחנת ההסגר שיבחוהו על מראהו הנאה. להלן כמה נתונים, מהם יוכלו חברינו ללמוד על ייצוא זה. הבקר רוכז מ־70 משקים בארץ, ביניהם משקים שמשותפים בקביעות במפעל זה וכן משקים שזו להם הפעם הראשונה להשתתף בכך. כפי שידוע לחברינו, שותפו הפעם כייצר אנים משקים מכל רחבי הארץ, וזאת — לאחר

אחרות ואף להרחיבו, מפעל שהתאחדות רואה בו חשיבות רבה לגבי עתיד הענף, ונקווה שעתידי זה לא יהיה מלווה בשחיתות בקר חלב כפי שהיה בעבר, אלא גידול מתוכנן ומווסת לפי מלוא צריכת הארץ. הרי אז ענף נוסף זה של גידול עגלות לייצוא עשוי להיות ענף משלים בעל הכנסה נאור תה למשק הבקר. עלינו רק לזכור ששווקי ייצוא קשה מאוד לכבוש; יש לפתחם בעקביות ובהתמדה. ההתחרות בשטח זה רבה, וכידוע אין אנו יצואני בקר יחידים; ישנן ארצות בהן ענף זה הוא בעל מסורת וותק של עשרות שנים, ובאלה עלינו להתחרות.

עד עתה, ולפחות באיראן, ידנו על העליונה, וזאת — בגלל טיב הבקר וההדרכה שאנו מעניינים. אם גם מרבית הבוקרים בארץ דעתם כדעתנו בענין זה, הרי מצפים אנו להיענות גדולה יותר בהצעות למכירת בקר לייצוא.

לענין ייצור בשר

(מכתב לעורך)

כידוע, סופק בשר בקר בחלקו על ידי ייבוא של בקר חי לשחיטה, ובחלקו משימורים ובשר קפוא. יחד עם זה נעשו מאמצים להגדיל את ייצור בשר הבקר בארץ.

הבשר הקפוא אינו מקובל אצל עקרת הבית הישראלית, ולפעמים בצדק; איכותו, לעתים, אינה „משובחת“ ביותר, ועל הרוב הוא שמן יתר על המידה. את הפגמים האלה אפשר כמובן לתקן בנקל, אילו הממונים על הייבוא היו שמים לב לדבר.

אין כל ספק שאפשר להגדיל את הצריכה של בשר קפוא על ידי שיפור איכותו ועל ידי הסברה בין הצרכנים. נוסף לזה, דרוש פיקוח חמור על האטליזים שימכרו בשר קפוא במחיר של בשר קפוא ולא במחיר של בשר טרי. את כל זה אפשר להסדיר ללא קושי על ידי מנגנון הממשלה והעיריות, ובעזרת אירגוני הנשים. לגבי ערכו המזוני של בשר קפוא, הרי אין כל ספק שהוא שווה לזה של בשר טרי. רצוי, כמור כן, גם להגדיל את צריכת בשר עוף על ידי שירותים בטיבו ועל ידי הסברה.

בעיית הספקת בשר בקר הולכת ומחריפה. אמנם נעשה מאמץ להגדיל את חלקם של עדרינו בייצור הבשר, ובכל זאת האספקה מפגרת אחרי הדרישה. מחריפה באופן מיוחד הדרישה של התיירים הרבים לבשר משובח. כדי לספק את הדרישות האלה מייבאים, בלחץ הצרכנים, בקר חי לשחיטה, וברור לי שבמשך שנים רבות לא תהיה לנו ברירה ולא נוכל לוותר על היבוא הזה, אלא אם תימצא דרך להחליף את הייבוא הזה בבשר קפוא ובבשר עוף.

גידול עגלים לבשר נעשה פופולארי מאוד בארץ, ומתקבל הרושם שזהו ענף ראנטאבילי מאוד, ומכיוון שהספקת עגלים מעדרינו היא בלתי מספיקה, מובאים עגלים מארצות-הברית. אותו הדבר קרה בארצות אירופאיות שונות, וביחוד קסמה למתכננינו הדוגמה האיטלקית. מיליונים רבים של תיירים מבקרים בכל שנה את איטליה, והאיטלקים, כסוחרים טובים, מת-

לכבוד עורך „משק הבקר והחלב“

בעיון רב קראתי את הכתבה בחוברת 74 של „משק הבקר והחלב“ בענין ייצור בשר. אינני נמנה אומנם עם יצרני הבשר והחלב, אבל בכל זאת אני מרשה לעצמי להביע דעה משלי בענין. אולי דעות יעניינו גם אותך, ואולי הן עשויות לעורר מחשבה אצל אלה המכוונים את דרכי הכלכלה בארצנו, או לכל הפחות אצל אלה המאמינים שמכוונים... עם העליה המתמדת של רמת-החיים בארץ, ההולכת וגדלה בקצב מהיר, נדמה לי אף מהיר מדי, ולא בפרופורציה נכונה להשתפרות המצב הכלכלי, עולה הדרישה למצרכי מזון משובחים יותר, וכמובן גם יקרים יותר. זה נכון לגבי סל המזונות החיוני וכן לגבי המותרות. בין הפריטים המבוקשים ביותר היום נמצא בשר בקר. אנחנו לא היינו אף פעם במצב שיכולנו לספק את רובה של הדרישה לבשר בקר מהעדרים שלנו. מאז ומתמיד היינו נאלצים למלא את החסר על ידי ייבוא. כל התקוות המרורות שתלו בהספקת בשר מהלול, נתאכזבו, ולא משום שהלול אינו מסוגל לספק את כל הבשר החסר, אלא מפני שהצרכנים להוטים יותר אחר בשר בקר מאשר לבשר עוף.

(סוף מעמ' 3)

לקראת המשלוח הקרוב בחודש נובמבר, בו התחייבנו לספק שוב 240 ראש, הננו פונים אל כל המשקים, להיענות ברצון — כל אחד לפי גודל עדרו, מתוך הכרת חשיבות הענין לגבי עתיד הענף.

בהזדמנות זו נודה לכל החברים שנתנו יד להצלחתנו ובראש וראשונה לכל אותם צוותי העובדים, המעמידים לרשותנו ממיטב בקרם, ביניהם משקים שייצואם לאיראן מסתכם כבר בעשרות ראשי בקר. כן מסורה התודה לשירורי תים הוותיקינאריים, ולחברנו חיים עפרוני, אשר לא חסך מעצמו זמן ומאמץ והגיש עזרתו המקצועית בבחירת הבקר.

א. י.